

The Holy See

PORANNA MSZA ŚWIĘTA TRANSMITOWANA NA ŻYWO
Z KAPLICY DOMU ŚWIĘTEJ MARTY

HOMILIA OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

"Duch Święty przypomina nam dostęp do Ojca"

Niedziela, 17 maja 2020 r.

[[Multimedia](#)]

Wprowadzenie

Dzisiaj naszą modlitwą obejmujemy bardzo liczne osoby, które sprzątają szpitale, ulice, które opróżniają kubły na śmieci, które chodzą do domów, żeby wynosić śmieci — to jest praca, której nikt nie zauważa, a jest to praca konieczna, żeby przeżyć. Niech Pan im błogosławi, niech im pomaga.

Homilia

Żegnając się z uczniami (por. J 14, 15-21), Jezus uspokaja ich, daje pokój, z obietnicą: «Nie zostawię was sierotami» (w. 18). Chroni ich przed tym cierpieniem, przed tym bolesnym poczuciem osierocenia. Dzisiaj na świecie panuje wielkie poczucie osierocenia — bardzo wielu ludzi posiada wiele rzeczy, ale brakuje Ojca. A to się powtarza w dziejach ludzkości — kiedy brakuje Ojca, czegoś brakuje, i zawsze jest pragnienie spotkania, odnalezienia Ojca, także w starożytnych mitach. Pomyślmy o mitach o Edypie, Telemachu, wielu innych — zawsze szukanie Ojca, którego brakuje. Dzisiaj możemy powiedzieć, że żyjemy w społeczeństwie, w którym brakuje Ojca, to poczucie sieroctwa dotyczy właśnie przynależności i braterstwa.

Dlatego Jezus obiecuje: «Będę prosił Ojca, a innego Parakleta da wam» (w. 16). «Ja odchodzę — mówi Jezus — ale przyjdzie inny, który was nauczy dostępu do Ojca. Będzie wam przypominał dostęp do Ojca». Duch Święty nie przychodzi po to, «żeby pozyskać sobie klientów», przychodzi, żeby wskazać dostęp do Ojca, żeby przypominać dostęp do Ojca, ten, który otworzył Jezus, ten, który ukazał Jezus. Nie istnieje duchowość samego Syna, samego Ducha Świętego — centrum jest Ojciec. Syn jest posłany przez Ojca i wraca do Ojca. Duch Święty jest posłany przez Ojca, żeby go przypominał i żeby uczył dostępu do Ojca.

Jedynie z tą świadomością dzieci, które nie są sierotami, możemy żyć ze sobą w pokoju. Wojny zawsze, czy to wojny małe, czy wielkie wojny, zawsze mają wymiar sieroctwa — brakuje Ojca, który by «zaprowadził» pokój. Dlatego, kiedy Piotr poleca pierwszej wspólnotce, żeby odpowiadali ludziom, dlaczego są chrześcijanami (por. 1 P 3, 15-18), mówi: «A z łagodnością i bojaźnią [Bożą] zachowujcie czyste sumienie» (w. 16), czyli łagodnością, którą daje Duch Święty. Duch Święty uczy nas tej łagodności, tej uległości dzieci Ojca. Duch Święty nie uczy nas znieważania. A jednym ze skutków poczucia osierocenia jest zniewaga, są wojny, bowiem jeśli nie ma Ojca, to nie ma braci, traci się braterstwo. Są to — ta uległość, to poszanowanie, ta łagodność — są to postawy przynależności, przynależności do rodziny, która jest pewna, że ma Ojca.

«Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Parakleta da wam» (J 14, 16), który będzie wam przypominał dostęp do Ojca, który będzie wam przypominał, że mamy Ojca, który jest centrum wszystkiego, źródłem wszystkiego, jednością wszystkich, zbawieniem wszystkich, ponieważ posłał swojego Syna, żeby nas wszystkich zbawił. A teraz posyła Ducha Świętego, żeby nam przypominał dostęp do Niego, do Ojca, i daje to ojcostwo, tę braterską postawę łagodności, uległości, pokoju.

Prośmy Ducha Świętego, żeby nam zawsze przypominał, zawsze, ten dostęp do Ojca, żeby nam przypominał o tym, że mamy Ojca. I żeby tej cywilizacji, która ma wielkie poczucie osierocenia, dał łaskę odnalezienia Ojca — Ojca, który daje sens całemu życiu i sprawia, żeby ludzie byli jedną rodziną.

Modlitwa towarzysząca komunii duchowej

«O mój Jezu, wierzę, że jesteś prawdziwie obecny w Najświętszym Sakramencie ołtarza. Kocham Cię nade wszystko i pragnę Cię posiadać w mej duszy. Skoro nie mogę przyjąć Cię teraz sakramentalnie, przyjdź duchowo do mego serca. Miłuję Cię już obecnego w moim sercu i łączę się całkowicie z Tobą. Nigdy nie pozwól mi oddalić się od Ciebie».